

3 Intonatie en zinsaccent

Werkblad 25-2

Intonatie bij voorlezen

'Wie?' vroeg de mier.

'De vijver.'

'Ja,' zei de mier. 'Dat dacht ik wel. Hij ziet er heel zwaar uit.'

'Ja,' zei de eekhoorn.

Zo klommen zij verder.

Vroeg in de middag kwamen ze bij het nijlpaard aan, die juist wat zat te dommelen.

'Gefeliciteerd met je verjaardag, nijlpaard,' zeiden de mier en de eekhoorn. Het nijlpaard schrok wakker en viel van verbazing achterover toen hij de mier en de eekhoorn zag.

Hulpeloos hing hij op zijn rug in de lucht.

'We hebben een cadeautje voor je!' zei de mier.

Hij tilde de vijver van de rug van de eekhoorn en legde hem neer, niet ver van het krukje.

'O!' riep het nijlpaard. 'De vijver!' Hij krabbelde overeind, nam een aanloop en verdween meteen onder water.

'Dank jullie wel!' riep hij toen hij weer bovenkwam.

Hij begon opgewonden in het rond te zwemmen en na elke ronde riep hij: 'Mijn verjaardag! Mijn verjaardag!'

De mier en de eekhoorn gingen naast elkaar op het krukje zitten. Zij rustten uit van hun tocht en knikten naar het nijlpaard telkens als hij voorbij zwom. Maar zij zaten tamelijk ongemakkelijk en na enige tijd vroegen zij zich af of er misschien taart was.

'Ik had gehoopt,' fluisterde de mier in het oor van de eekhoorn, 'op iets luchtigs. Met honing bovenop.'

'Ja,' zei de eekhoorn, 'dat zou lekker zijn. Luchtige beukenoten met honing.'

Maar er was nergens iets te bekennen en het zag er ook niet naar uit dat er nog iets tevoorschijn zou komen.

'Mijn verjaardag!' riep het nijlpaard nog steeds, terwijl hij rondzwom. Hij klom pas uit de vijver toen de mier en de eekhoorn van het krukje opstonden en aanstalten maakten om naar huis te gaan.

Hij bedankte hen uitvoerig, en breed glimlachend wuifde hij hen na toen zij langs de ladder naar beneden gingen. 'Ahoi!' riep hij nog.

Toen dook hij weer in de vijver. Een klein regenbuitje viel op de mier en de eekhoorn, en diep onder hen op de wereld.

Pas laat in de avond waren zij weer terug in het bos. Het nijlpaard lag toen al te slapen, met zijn hoofd tussen het kroos. Zijn bed was leeg, terwijl de maan voorzichtig over de rand van de vijver klom.

© Toon Tellegen, *Langzaam, zo snel als zij konden*, Amsterdam: Querido 1989